

man nu paa en Gang fik at vide, at alt Haab var ude. Jeg mener, at for saa vidt har den ærede Ministers oprindelige Forslag gjort sin Nytte, men at det nu bør bortfalde. Jeg tillader mig derfor at henstille til det høje Ting at stemme for mine Ændringsforslag, der sige, at Lovens Bestemmelser gælde ikke fra Februar, men fra den Dag, Loven faar kongelig Sanktion.

Zahle: Jeg skal tillade mig at anbefale Tinget at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke følgende: Hensigten med dette Lovforslag er at stoppe Tilgangen af „Beværter-Gæstgiverne“, det vil sige de Folk, som have til Hensigt paa Gæstgiverborgerskab at drive Beværternæring. Ædruelighedskommissionen maa ønske, at man hindrer Tilgang af disse Folk, for at Kommissionens Forslag, naar de en Gang komme frem, kunne vinde Bifald i dette og det andet høje Ting og blive til Lov uden paa Forhaand at være gjorte, i alt Fald for en lang Aarrække, hensigtsløse derved, at man har faaet et stort Antal Beværtere med Gæstgiverborgerskab. Det er selve Hensigten med Forslaget. Saa har man i Forslaget indsat en Bestemmelse om, at dette Lovforslag skal have tilbagevirkende Kraft. Det er noget, man i Almindelighed ikke bestemmer, og det har ogsaa en særlig Aarsag, at man i dette Tilfælde maa ønske det. Hensigten dermed er at hindre, at der, efter at dette Lovforslag var blevet forelagt, blev indgivet Massebegæringer om at faa Gæstgiverborgerskab for paa Grundlag deraf at kunne drive Beværtning. Denne Grund for Loven fører imidlertid ikke længere end til at bestemme, at paa dem, der først indgive Begæring om at faa Næringsadkomst som Gæstgivere, efter at Forslaget er forelagt, skal den ny Lovs Regler være anvendelige. Derimod fører Lovgrunden ikke til at berøve dem, der have indgivet Begæring om Næringsadkomst, inden Forslaget blev forelagt, men først faa det bagefter, den fulde Brug af den Næringsadkomst, som de have begæret. Disse Folk have jo indgivet deres Begæring om Næringsadkomst i Henhold til den bestaaende Lovgivning, og det er ikke en Naade, de kræve, men en Ret, som tilkommer dem, naar de opfylde Betingelserne for at løse saadan Næringsadkomst. Da man nu i det hele ikke bør give en Lov tilbagevirkende Kraft i højere Grad, end det er absolut fornødent, tror jeg, at man bør indskrænke sig

til i dette Tilfælde at bestemme, at Lovens tilbagevirkende Kraft ikke skal ramme dem, som have indgivet deres Begæring om at faa Næringsadkomst som Gæstgivere, forinden dette Lovforslag blev forelagt, thi disse kunne jo ikke have taget i Betragtning, at der skulde komme en Lov af det her omhandlede Indhold.

Den Omstændighed, at den oprindelige Koncipist af Lovforslaget, som er en særdeles dygtig Jurist og et udmærket Medlem af Ædruelighedskommissionen, ikke har været saa heldig at faa dette præciseret i den oprindelige Affattelse af Forslaget, bør ikke være nogen Grund til, at Forslaget i sin endelige Form ikke faar den heldigst mulige Affattelse, naar man er bleven opmærksom paa, hvordan Forholdet egentlig er. Det er jo kun en ganske lille Ændring, jeg her tillader mig at foreslaa, en Ændring, som ikke kan hindre, at nærværende Lovforslag træder ud i Livet som endelig vedtaget, forinden denne Rigsdagssamling slutter. Der er derfor, saa vidt jeg kan skønne, intet at anføre imod, at man vedtager dette Ændringsforslag, og jeg vil meget anbefale det høje Ting at gøre det.

N. C. Christensen: Jeg skal anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Det er, som allerede af ham anført, urigtigt at forbyde de Mennesker, der, forinden Lovforslaget er fremlagt, have indgivet Ansøgning om Gæstgiverborgerskab, at faa dette i dets fulde Udstrækning. Man kan ikke der anføre, hvad man naturligvis kan anføre som Begrundelse for at nægte at give Borgerskab til dem, der have indgivet Ansøgning, efter at Lovforslaget er forelagt, at de have gjort det for at sikre sig et Borgerskab saaledes, at de kunde have det i god Tid, inden Loven forbød dem at faa det.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): De af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds stillede Ændringsforslag gaa jo ud paa at affatte Bestemmelsen saaledes, at Loven træder i Kraft, samme Dag den faar kongelig Stadfæstelse, det vil altsaa mulig sige i Morgen, hvis Loven med den Ændring blev vedtagen her paa Rigsdagen i Morgen, idet der jo saa vilde være Anledning til straks at søge Kongens Stadfæstelse. Men det vil jo altsaa sige, at Loven kommer til at træde i Kraft pludselig, uden foregaaende Varsel, og at man ogsaa derved vilde skuffe manges For-